

सहस्र महायज्ञः । एकपादेभ्यश्च विदुषात्मनो-
दरो । निचन्द्रश्च निकुम्भश्च कुजटः कपटस्तथा ।
शरभः शलभश्चैव सूर्यचन्द्रमसौ तथा । एते ख्याता
दनोर्वशे दानवाः परिकीर्तिताः । अन्यौ तु खलु
देवानां सूर्यचन्द्रमसौ स्मृतौ । अन्यौ दानवसुखानां
सूर्यचन्द्रमसौ तथा । इमे च वंशाः प्रथिताः सप्त-
वन्तो महाबलाः । दनुजानां महाराज ! दश दानव-
वंशजाः । एकाक्षोऽमृतपो वीरः प्रलम्बनरकावपि ।
वातापिः शक्रतपनः शठश्चैव महारुरः । गविष्ठश्च
वनायुश्च दीर्घजिह्वश्च दानवः । असंख्येयाः स्मृता-
स्तेषां पुत्राः पौत्राश्च भारत ! ” भा० शा० ६५ अ० । दनो-
रपत्यम् अण् । दानव दनोरपत्ये पुंस्त्री स्त्रियां ङीप् ।
दनायु पु० दानवभेदे दानवशब्दे दृश्यम् । अयं शब्दः दना-
युम् शब्दात् प्राक् पाठः ।

दनुज पु० दनोजायते जन-ङ । दनोरपत्ये अचुरे अमरः ।
दनुजहिप् पु० दनुजान् द्वेष्टि द्विष-क्विप् । देवे हेम० ।
दनुजारिप्रभृतयोऽप्यल ।

दनुसुनु पु० इत० । दानवे जटाघरः ।

दन्त पु० अन्तर्भाविगण्यर्थे दन्त-तन् । १ सखान्तःस्थचर्वण-
साधनेऽस्थिभेदे (दांत) २ कञ्जे, ३ पर्वतनिमित्ते ४ सासुनि,
५ हातिशृङ्गस्थायी च्छेदि० । अत एव नैषध० दन्तानां
द्विगुणितभोजनपदार्थरूपत्वेन भक्ष्या हातिशृङ्ग-
वर्णितं यथा । “उद्देशपर्वण्यपि लक्ष्येऽपि द्विभो-
दितैः भोजनभिः पदार्थैः । आन्वितिकीं यद्दशनदिमासीं
तां मुक्तिकामाकलितं प्रतीमः” । ६ शैलशृङ्गे त्रिका०
(155) रूपे ७ पञ्चपात्राप्रभेदे छन्दोग० सदनतया जन्मनि
जन्मोत्तरं मासभेदे च तज्जन्मफलं ज्यो० त० उक्तं यथा
“जातः सदनः पितृमाहृन्ना तातं विहृन्नात् प्रथमे तु
मासे । अन्वां द्वितीये सृज्जं तृतीये मासे चतुर्थे शुभका-
रकः स्यात् । मितान्नभोजी शुभगः सुताख्ये ५ प्रष्टे सुखी
परिहृतकल्पमुक्तिः ततोऽधिकः स्यात् बलवान् दुनाख्ये ७
मासेऽष्टमे विचलुचैर्विहीनः । सुरप्रतापी नवमे स्मृत्युश्च
दशमे तथा । एकादशे द्वादशे च सुखी च शुभगो भवेत् ।
षोडशे पुत्रजनकान् कृत्वा सुगन्धैर्गन्धैस्तथा । सोतःसु
संक्रमे चापि प्लापयेत् शुक्रपुत्रकैः । ज्ञानं संक्र-
मण्यसाधः शशोर्द्वयं मनमतः । होमं विप्रार्जुनश्चैव-
मशमे दन्तदर्शने” । “छिन्वा प्रसाध दशनाः सुतीक्ष्ण-
दंष्ट्राः प्रसाध शुभाः” इ० व० ६७ अ० । दन्तमूलप्रादुर्भाष

गर्भोपनिषदि गर्भे सप्तमभासे जायते इति प्रतिपादितम् ।
दन्तक लि० दन्ते दन्तमार्जने प्रथितः कन् । १ दन्तमार्जनप्र-
थिते । दन्त इव कन् । २ शैलशृङ्गे गिरेः प्रदेशादुत्कर्षि-
गते शपायाप्रभेदे च हेमच० । स्वार्थे क । ३ दन्तशब्दार्थे पु० ।
दन्तकर्षण पु० दन्तान् कर्षति कर्ष-ल्यु । जम्बीरे शब्दर० ।
दन्तकाष्ठ न० दन्तधावनार्थं काष्ठम् । १ दन्तधावने काष्ठे ।
तत्काष्ठमक्षत्रं साध्यतया कश्च । २ विककृतदन्ते पु० राजनि० ।
सफलतत्काष्ठभेदाः इ० स० ८५ अ० उक्ता यथा

“यज्ञोक्ततागुलमतस्प्रभेदैः सुदन्तकाष्ठानि सृष्टव्यं
ये । फलानि वाच्यान्यतितत्प्रसङ्गे मा भूदतो वक्ष्यथ
कानिकानि । अज्ञातपूर्वाणि न दन्तकाष्ठान्यद्यान्
पत्रैश्च समन्वितानि । न युग्मपूर्वाणि न पाटितानि
न चोर्ध्वशुष्काणि विना त्वेषा वा । वैककृतश्रीफल-
काशरीषु ब्राह्मो द्युतिः क्षेमतरौ सुदाराः । उद्भि-
रुदके प्रचुरं च तेजः पुत्रा मधुके ककुभे
प्रियत्वम् । लक्ष्मीः शिरोधे च तथा करञ्जे श्लेष्म-
सिद्धिः श्रमभीप्सिता स्यात् । मान्यत्वमायाति
जनस्य जात्यां प्राधान्यमन्यतरौ वदन्ति । आरो-
म्यमायुर्वदरीदृहल्योरैश्वर्यवृद्धिः अदिरे सविस्त्रे । द्रव्याणि
चेष्टान्यतिसक्तके सुः प्राप्नोति तान्येव पुनः कदम्बे ।
निम्बेऽर्थाग्निः करवीरेऽश्वत्थिर्भाण्डीरे व्यादिदमेव
प्रभूतम् । यस्यां शूलनपङ्क्त्यर्जुने च श्यामायां
च द्विषतामेव नाशः । शालेऽश्वकर्णे च वदन्ति
गौरवं समुद्रदारावपि चाटुप्रके । वाङ्मयमायाति
जनस्य सर्वतः प्रियङ्ग्वपासागंशजन्मुदाङ्गिभैः । उदङ्-
हस्तः प्राङ्मुख एव वाग्दं कामं यद्येष्टं हृदये
निवेश्य । अद्यादनिन्द्यं च सुखोपनिष्टः प्रजापत्य
जह्याच्च सुचिप्रदेशे । अमिषुष्पतितं प्रशान्तदिकस्य
शुभमतिशोभनमूर्ध्वसंस्थितं यत् । अशुभकरमतोऽ-
न्यथा प्रदिष्टं स्थितपतितं च करोति स्मृतममम्” ।

आ० त० नरसिंहपुराणे च “दन्तकाष्ठस्य वक्ष्यामि
समासेन प्रशस्तताम् । सर्वं कष्टकिनः पुण्याः
क्षीरिणश्च यशस्विनः” । महाभारते । “तित्तं
कपायं कटुकं शुगन्धि कष्टकान्वितम् । क्षीरिणो दन्त-
शूलपादान् भक्षयेदन्तधावने” । निषिद्धकाण्डानि यथा
“शुयाकतालहिन्ताकास्तथा ताड्यौ च केतकी । शूर्प-
वारिकेलौ च सम्रैते दण्डराजकाः । दण्डराजसिरा
पत्रैः कृत्यादन्तधावनम् । तावद्भवति नास्तीति याव-